

שנה י"א

גליון מס' 511

פרשת וירא

ה'תשפ"ו

בית הכנסת לתורה ולתפילה שטפנשט
כולל אברכים לעיון - קמפ"ג
כולל אברכים להוראה - אורח"ג
רחוב מורש"ל 13 בני ברק

תלמוד תורה
"תורת אמת" שטפנשט
וני הורים

כתות ה"ת"
מכינה לשיבה קטנה כלל חסידיית
הור"ר 35, אלעזר
בית הכנסת

בית שטפנשט - נבטעיים
בקבר הצדיק שטפנשט - נבטעיים
רחוב רפ"ס 1 נבטעיים
כולל אברכים - בית מדרש מדרשה
מרכז מתורגמנים לנעקנים

הכנסת אורחים ואש"ל ברוטמיה
לקבוצת יחידים - בדומה מראש
מתחם קבר האדמו"ר הראשון שטפנשט
רחוב אליהו 2 ש"ס פאקורד אישי - רומניה

מקוה טורה

מפעל קהילה ופסחא
וקמחא ודבכא
עוד וסיוע לשיטתיות ברוכות בימי
החגים ושבועות השנה.

אור מתורתו
שערי תורה ברחבי הארץ כנסי חיוק
וערכי יהדות לעם בשירות הקדושים
גדולי המעשימים ומיזי הרבים

הספריה התורנית ומיוזאון
להנצחת יהדות רומניה
וזכר הצדיקים שטפנשט.

מוכן תורני
"תורת אמת - שטפנשט"
להוצאת מחבר רבנות הקדושים
לכית שטפנשט - ורו"ן - והצמי רומניה.

מפעל האגניקולופדיה
להכניס רומניה

מספרי האגניקולופדיה
במשדרי המוסדות:
אנציקלופדיה מילתית שמכילות בית ורו"ן ב"ח
אגניקולופדיה - אגניקולופדיה
הרש"ק קורש - ורו"ן
סגולת מלכים - ניסן
עלי ובה
ה"א עניי ברת מילה
ה"ב עניי חאלקה
ה"ג עניי בר מצוה
ה"ד עניי נישואין ופגועה טאק
ה"ה עניי פיון וקטניות לשרות חיל
ה"ו עניי - דברי תלמוד
גנור של משה - ונוני שטפנשט עניקים
אלבום עם שני דיסקים

י"ל על ידי מוכן
"תורת אמת שטפנשט"
הצטרפו לקבלת הליוון כל שבוע
בדוא"ל: 7172759@gmail.com
טלפון: 03-579-03-03
פקס: 03-616-5110

באר בשדה

גליון תורני מבית המדרש דקהל שטפנשט • מהנעשה ונשמע במוסדות שטפנשט

באר חפרה שרים

ילקוט מתורת רבותינו הקדושים ז"ע"א בפרשת השבוע

השגת 'אלוקות' בעבודה ויגיעה עצמית

וַיֵּרָא אֱלֹהֵי ד' בְּאַלְנֵי מִמְרָא (יח. א) נראה שהכתוב בא לרמז דהנה יש הרבה ב"א הלומדים ספרי קבלה ויודעים שמות הקדושים מפי ספרים וסופרים ועי"ז יודעים הם לכיון 'שמות ויחודים' אך ביתרון עליהם המה הצדיקים האמיתיים החרדים אל דבר ית' ועובדים אתו בכל לב ונפש והם משיגים מעצמם את כל אותם השמות והיחודים, אפילו שלא למדו זאת מאחרים כי השי"ת מאיר את עיניהם. וזהו מה שאע"ה חבר 'ספר יצירה' בלא שלמד חכמה זאת מאי-מי וזהו 'וירא אליו ה' שהשיג את השם הו"ה בשלמותו אך לא ע"י לימודו משום אדם כי אם 'באלוני מִמְרָא' ע"י שקבל על עצמו עבודתו ית' באלה ובשבועה, לבלי להמרות רצונו ית', ועי"ז השיג הכל.

(דברי צדיקים - הרה"צ רבי דובער מאוסיפיץ ז"ע)

שפלות ברח' מביאה להשראת השכינה

וַיֵּרָא אֱלֹהֵי ד' בְּאַלְנֵי מִמְרָא (יח. א) כתב רש"י ז"ל: נגלה אליו בחלקו ממרא. והנה 'ממרא' בגימט' 'אפר', כשהאדם יודע ומכיר פחיתותו ושפלותו יכול עי"ז להיות כלי מוכשר לקבל השראת השכינה, וזהו 'וירא אליו ד' - אע"ה זכה להתגלות אלוקית, ואיך זכה למדינה זו 'באלני מִמְרָא' ע"י המישור של ממרא, שהוא בגימט' אפר כי הדרך הישרה שבחר לו אברהם היה להיות תמיד בבחי' עפר ואפר, בעיני עצמו, ובמילא זוכים 'לאשכון ואת דכא' וזהו נגלה אליו בחלקו, חלקו שהכין בשבילו שיוכל לקבל השראת השכינה.

(מח' רבינו אדמו"ר מסאדיגורא ז"ע)

אאע"ה ברוב ענוותנותו חשב שה' בא לממרא והוא זוכה לראותו רק בתור שכנו

וַיֵּרָא אֱלֹהֵי ד' בְּאַלְנֵי מִמְרָא (יח. א) אברהם אבינו היה שפל ברח', ועניו גדול, עד שאמר 'ואנכי עפר ואפר'. ותמוה לכאורה איך היה יכול לטעות בעצמו הלא ראה השכינה באה אצלו ומדברת עמו? וזהו שאמר הכתוב 'וירא אליו ה' היה נראה שה' באלוני מִמְרָא' והוא אברהם 'ושב פתח האוהל' היינו שהוא יושב בשכנותו של ממרא לפיכך נראית השכינה גם אליו ולא בזכותו.

(רבי מאיר שפירא זצ"ל)

גדול מחזירי התשובה בדורו

וְהָיָה יֵשׁב פֶּתַח הָאֹהֶל (יח. א) מפרש ברש"י יושב פתח האוהל לראות אם יש עובר ושב. איתא בגמ' (ברכות ד'): 'במקום שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד' יש מפרשין שהצדיקים במעשיהם הטובים עושים לעצמם 'גדפין' [כנפיים] לפרוח ואינם עומדים במקום אחד. והרה"ק רבי יעקב יוסף מאוסטרא נכדו של הרה"ק רב יי"ב פירש באופן אחר ואמר דקשה למה יאמר 'בעלי תשובה?' והי"ל 'במקום ששבים עומדים' וביאר דהנה יש ב' מיני צדיקים יש צדיק א' שלומד תורה ועושה מעשים טובים בפ"ע ולא להועיל לאחרים, ויש צדיק שמסגל תורה ומעשים טובים שמשפיעין להשיב בתשובה לאחרים, כמעשה אאע"ה שהכניס תחת כנפי השכינה כמה נפשות, ולז"א 'במקום

שבעלי תשובה' היינו הצדיקים שהם הבעלים על התשובה שע"י תורתם כמה ישראל שבין בתשובה שלימה הם במדרגה היותר גדולה מצדיקים גמורים שלומדים בפני עצמם. וזה מרומז בדברי רש"י 'על פתח האהל, לראות אם יש עובר ושב' ר"ל היינו להשפיע על בני הדור לשוב בתשובה שלימה.

(שמעון שבת)

אאע"ה הרגיש בביתו כעני בפתח

וְהָיָה יֵשׁב פֶּתַח הָאֹהֶל כָּחֵם הַיּוֹם (יח. א) אברהם אבינו היה מחשיב את אורחו כבעה"ב ואילו את עצמו ראה כאורח, וזה מרומז 'והוא יושב פתח האוהל' כעני בפתח.

(נפלאות יצחק - האדמו"ר האמצעי מוארקה ז"ע)

'תשובה' לפני הלימוד

קָח נָא מַעֲט מִיָּם וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֶץ (יח. ד) וביאר הרה"צ ר' דוד יצחק אייזיק מסקאלאי ז"ע דהפסוק רומז על רחיצת העונות ע"י טבילה ותשובה, ואח"כ 'והשענו תחת העץ' הכוונה לתורה שנקראת 'עץ חיים' אבל הלומד בלי תשובה עליו הכתוב אומר 'ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חוקי'.

(צמח דוד)

להזהר ממחשבות 'כוחי ועוצם ידי'

קָח נָא מַעֲט מִיָּם וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֶץ (יח. ד) פירש רש"י כסבור שהם ערבים שמשחתו לאבק רגליהם. הקשה הרה"ק משינאווא זי"ע היתכן שיהיו בעולם שוטים כאלו שמשחתו לאבק רגליהם? וביאר שיש בפסוק זה מוסר השכל, דהכוונה 'כסבור שהם ערבים' היינו סוחרים כי בלשון חז"ל 'ערבי' כינוי ל'סוחר' דרך הסוחרים לדמות בנפשותם כי כוחם ועוצם חריצותם רוב השתדלותם במסחרם הוא הנותן להם כח לעשות חיל, ומפני זה אינם נותנים צדקה כי ידמה להם שכוחם ועוצם ידם עשה להם את החיל, וזהו עבודה זרה 'שמשחתו לאבק רגליהם', כי כל איש צריך להאמין 'כי לא בכח יגבר איש' (ש"א ב. ט) כי הכל הוא בהשגחה פרטית והשי"ת הוא הנותן לו כח לעשות חיל, וזהו 'כסבור שהם ערבים' היינו סוחרים 'שמשחתו לאבק רגליהם' פירוש שתולים הצלחתם על מרצת רגליהם עד שמעלים אבק, הוא זה הגורם להם לצבור הון ועושר ולכך אמר להם אברהם אבינו ע"ה 'ורחצו רגליכם' היינו שיסירו מידות הגרורות והדמיונות הכובות מאתם 'והשענו תחת העץ' שידעו שאין לנו להשען כי אם על אבינו שבשמים.

(תפארת למשה)

'מאפים' שנעשו מאלהים

לֶחֶם יְעִשִׂי עֲגוֹת (יח. ו) כתב הגה"ק רבי שלום תאומים זי"ע אב"ד שטפנשט דיש לבאר, וכי אאע"ה לימד אותה מעשה מאפה, והיה די באמרו עשי עוגות והלישה הנשים יודעות אותה. אמנם מעשה עוגות הם הם ממש כמעשה המנורה' שהיה נעשה מאליה, מכה בקורנס והיא מתפשטת בצורתה, כן מעשה אמנו בעוגות, כאשר היא לשה העוגות נעשות מאליהן בלי שום טורח, ואם היה מעט קמח

היו נעשות מאליהן כפי הצורך ויותר כי ידוע כי שרה אמנו ברכה מצויה בעיסתה (ב"ר ס, טז). ולבעבור שהיה צריך אברהם אבינו למנוץ שלש סאים קמח להרמיז על ענין קרבנות ומנחותיהם, לכן אמר מהרי שלש סאים קמח, ר"ל שתמרה לקחת שלש סאים קמח לתשלום הבנין, ואח"כ ר"ל שהיו ועשי, ר"ל שהיו גילוישם ונעשו מאליהם ויעשו עוגות.

(אור התורה)

ומקבלין דין מן דין

וְהָיָה עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֶץ וַיֹּאכְלוּ (יח. ח) אמר הרה"ק הרבי ר' ברוך ממעז'בח' זי"ע: המלאכים למדו את אברהם אבינו בביחנה בבחינת 'עומד' - היינו מדרגת המלאכים שנקראים 'ויאכלו' - היינו שאברהם לימד המלאכים לאכול.

(בתיאור דנהורא)

רום שגב עבודת אאע"ה

במצות 'הכנסת אורחים'

וְהָיָה עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֶץ וַיֹּאכְלוּ (יח. ח) איתא במדרש 'אימתו מוטלת עליהם, מיכאל מרתת, גבריאל מרתת' (מדרש רבה) ביאר הרה"ק רבי אברהם מפוריטוב זי"ע דיש להבין במה היתה אימתו מוטלת עליהם? אלא י"ל לפי דברי הקדוש בעל התניא זצלה"ה שאמר אשר המלאך מיכאל אומר לפני השי"ת שהוא מוכן לוותר על כל בחינות המלאך' שנתן לו ורק שיוכה עכ"פ לציצה (חוט ציצית) אחת שיש לישראל. וידועה אמרתו של הקדוש בעל קדושת לוי זי"ע שהיה מרגלא בפומיה: כשאיש ישראל מפריד חוטי הציצית קודם עטיפתו בטלית מתקבצים המלאכים והשרפים ואומרים הנה היהודי

הזה יברך תיכף להתעטף בציצית. כמו בעת שהמנגן עורך נימי הכינור מתקבצים הנגרים ואומרים: 'הנה תיכף ינגן זה האיש', כל שכן כגון בראות המלאכים אופן עשיית המצווה של 'הכנסת אורחים' של אברהם אבינו ע"ה נתרגשו מאד איך ילד אשה קרוץ מחומר עובד את מצוות ה' בכל כוח ועוז, ועושה בזריזות גדול, כמו שכתוב 'וירץ לקראתם' ואל הבקר רץ אברהם' וימחר אברהם' ובמסירת נפש ובכל מעשה ופעולה שעשה לצורך המצווה נתעלה ועלה במדרגות. והיה להם חלישות הדעת וקנאה, ובעת שנתן אברהם אבינו ע"ה את הסעודה לפניו שהיא סעודת מצווה היה רוצה לרקוד בשמחה רבה ולזמר שירות ותשבחות להש"ת על שולחנם של אורחיו מתוך גודל ההתלהבות, אך כאשר ירא היה אאע"ה שמה יתגדל החלישות דעת של המלאכים ובהיות וחלק מהמצווה היא, שלאורחים יהיה נוח ושלל יקנאו התאפק אאע"ה מלבטא בחוץ את סערת ליבו. והיה בבחי' 'והוא עומד' אמנם המלאכים הבינו זאת שהוא מסתיר את המתחולל בליבו זה כוונת המדרש: 'אימתי מוטלת עליהם מיכאל מרתת גברית מרתת' בראותם שכל כך גבוה עבודת הש"ת של אברהם אבינו ע"ה שמתאמץ עצמו בכל כח ועוז למען שלא יגרם להם חולשת הדעת רצו לגמול לו כמעשהו וגם המה אכלו ממש לבל יגרם לו חלישות הדעת.

(זכותא דאברהם)

המלאך המבשר הוא עצמו היה נשמת יצחק אבינו

שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך (יח. י) לכאורה הרי לא מצינו ששב אלי, ויש לבאר לפי מה דאיתא בזה"ק על הפסוק 'וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו' וזה"ק 'מאן אינון שלשה אנשים, אילין אברהם יצחק ויעקב, דקיימי עליה דהאי דרגא וכו' (ח"א דף צח) ולפי"ז י"ל דהמלאך המבשר היה נשמת יצחק אבינו, וזה היה כוונתו באומרו 'שוב אשוב אליך כעת חיה' אני בעצמי אשוב אליך, ואהיה 'בן לשרה אשתך'.

(מין הסב"ק מריז"ן ז"ע)

אליהו מלאך הברית הוא שבא לפקוד בתי בני' בליל הסדר

שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך (יח. י) ולכאורה מה ההכרח שישב הרי שרה תיפקד גם בלא שישב? ועוד צריך ביאור מה שפירש רש"י 'פסח היה' מה משמענו בכך? אלא קושיא אחת מתרצת חברתה דהנה כתבו חכמי אמת (ראה מאור עינים פ' ויצא) דהמבשר בשורה טובה לחבירו נתלבש בו ניצוץ 'אליהו', אם כן המלאך שבישר לשרה על לידת יצחק נתלבש בו ניצוץ אליהו, וזה שאמר 'שוב אשוב אליך' כידוע שאליו בא לבתי ישראל בליל פסח ועל כן הוצרך רש"י לפרש שפסח היה.

(דברי משה - הרה"צ רבי משה שלמה)

יחיאל מלעלוב-שילף ז"ע

לא לשכוח להודות על החסדים

המכסה אני מאברהם אשר אני עשה (יח. יח) כתב הרה"ק הרבי ר' ברוך ממעז'בו"ח ז"ע כי כל זמן אשר דינים שורים על האדם הוא מבקש מהש"ת שייסיר הדינים ממנו, ואילו כשהש"ת ברחמי עושה עמו חסד, [ח"ו] שכוח ישכח מלבו חסד א-ל [ולא יזכור להודות]. וזהו"כ 'המכסה אני' היתכן שאהיה אני מכוסה מאברהם היינו החסד שאני עושה עמם, כי אברהם הוא מידת החסד.

(בוצינא דנהורא)

הצדיק האמיתי עוזב את העליה במדרגות שלו לטובת קירוב בני' להש"ת

המכסה אני מאברהם אשר אני עשה כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת אחריי ושמרו דרך ד' (יח. יח) כתב הגה"ק החתם סופר ז"ע (בהקדמה ל"ח"ד) אברהם אבינו ע"ה בלבו היה חפץ לסגור את עצמו בחדרי חדרים ולא להשיג על בני דורו, וכל חפצו היה לקשט את עצמו בעבודת ה' בדברים רמים עד שישגי מדרגה גדולה להיות מלאך ה', אך למען עשות רצון ה' ולהשלים את זולתו ביטל רצונו ועבודתו מפני רצון ה' והניח עבודת עצמו ולא הסיח דעתו מבניו ומבני דורו, ליטע בהם אמונת אלוהי עולם, אהבתו ויראתו, וידעו כל יושבי תבל כי לו המלוכה והממשלה, והניח שלימות נפשו ועסק תמיד עם בני דורו עד שהשיג והגיע למדרגה ולתכלית שהעמיד אומה ישראלית שקיבלה התורה הקדושה מסיני וקדש שם שמים בעולם. לכן אמר הש"ת 'המכסה אני מאברהם אשר אני עושה', לא יהיה זאת, ואדרבה, 'כי ידעתי' אודיעהו סוד ה' לכן יערה ה' רוח ממרום ויאצל מרוח קדשו עליו לידע סודות ה' ובל אגרע לצדיק חלקו ואגלה לו כל הסודות, 'למען אשר יצווה את בניו ואת אחריי' כי הוא יעסוק הלאה בעבודתו, ללמד ולהשלים את זולתו ולהעמיד עם קדוש.

אאע"ה נשא חן לא בגלל עמידתו בנסיונות אלא בגין התמסרותו לחינוך צאצאיו

ויד' אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה... כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריי (יח. יח) כתב הרה"ק רבי חיים מקראשנאוויץ ז"ע הנה רואים אשר הש"ת הודיע חיבתו של אאע"ה ויראהו אהבתו אליו באמרו 'וה' אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עושה' וגו' כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריי ושמרו וגו', ובכלל לא נזכרו לו את כל עשרה הנסיונות שעמד בהם במס"נ, ואשר לכאורה בגינם יאהב אותו הש"ת מכל וכל, ורק את זה זכר לו הש"ת 'כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריי ושמרו דרך ה' וגו' למען הביא ה' על אברהם את אשר דיבר עליו, מעתה התבוננו נא בענין הזה ותלמדו לדעת כי תכלית עבודתו הגדולה נשלמה רק בזה שהנחיל לבניו וביתו להיות עובדי הש"ת ומה נחזה כי כל אשר לא ישים לבו ונפשו ומאודו להנחיל בניו בדרכי הש"ת הוציא עצמו מן הכלל וזרע אברהם אבינו עליו השלום.

(ממכתב קדשו הגדוס בקובץ שפתי צדיקים)

מי שאינם באחדות יכולים להגיע למצב סדום ועמורה זעקת סדום ועמורה פי רבה (יח. ט) הכתוב מרמז לנו מאין נובע אכזריות כזו של אנשי סדום 'זעקת סדום ועמורה' ואכזריותם נבעה מכך 'רבה' שחשבו שהם רבים ונפרדים, ציבור של יחידים, מזה נתהוה אכזריותם לא להרגיש בצער חבריו, משא"כ זה היודע שהכל גוף אחד.

(הרה"ק רבי מאיר ממברדיטשוב ז"ע)

מדוע לא יכלה זכותו של אאע"ה עצמו להגן על סדום?

ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע (יח. ט) שאלו את רבינו מריז"ן ז"ע מפני מה היה אברהם אבינו מאריך כ"כ בתפלה בצירוף עם בקשות שונות בכדי להציל את סדום ובנותיה מגזירת כליון. למה לא ביקש בפירוש שזכותו יעמוד ויגן עליהם? והשיב רבינו, כל עיקר הענין הוא אך 'מהיכתי תיתי' וכאן לא שייך 'מהיכתי תיתי' עכ"ל. וביאור כוונתו סתום, והסביר אחד מגדולי זמנו, דכל הענין שהצדיק מגין על דורו הוא מכח 'מהיכתי תיתי', פי' דכיון דיש להצדיק די והותר עבורו 'מהיכתי תיתי' שלא יתן מזכויותיו הנשארים לאחרים שיהיו, כמו כן הם ממנו, ועל כנון זה אמרו חז"ל 'כופין אותו על מדת סדום' כיון דזה נהנה זה לא חסר. והא תינח סתם אדם 'כופין על

מדת סדום' אבל כאן לא היה שייך האי מהיכתי תיתי, דהם לא גרסו בכלל האי ענין של 'זה נהנה זה לא חסר', ע"כ לא היה יכול להגין עליהם זכותו של אאע"ה.

(רבינו הסב"ק מריז"ן ז"ע)

עפר ואפר - עבר ועתיד

ואנכי עפר ואפר (יח. כ) העפר הוא סמל העתיד, היינו הארץ יש לה עתיד, עתידה היא להוציא פירות ועליה יכוננו בנינים מפוארים, האפר הוא סמל העבר, כי כל אפר היה לו עבר מסוים, בעבר שימש כחלק ממשוה. כזה הוא העם היהודי עם העבר והעתיד כאחד.

(רבי מאיר שפירא זצ"ל)

לוט נזהר לבל יחשדוהו כי הוא שומר תומ"צ

ולינו ורחצו רגליכם (יח. ט). כתב הגה"ק רבי שלום תאומים ז"ע אב"ד שטפנשט: הנה מה שלוש אמר ולינו תחלה ואח"כ ורחצו, לומר שלא משום ע"ז הוא מצווה להם זאת. דהרי למעלה הנאמר באברהם היתה צוואת הרחיצה, כי לא הקפיד על זה, אלא הרחיצה היתה ממנו להקך רגליהם בדרך הולכי דרכים משום עייפות הדרך ורחיצת רגליהם, אכן לוט לא הקפיד אם יעשו הרחיצה בחוץ או באהל. לכן אמר לינו ורחצו, ואדרבא היה בזה גילוי מחשבתו להיפוך שלא יטעו המלאכים שגם הוא מקפיד על ע"ז, כי אם היה כופר בע"ז הרי הוא כמודה בכל התורה כולה (קדושין מ) והיה לו זכות עצמו להנצל ולמה תלו ר"ל הצלתו על זכותו של אברהם (יח"ק ח"א קד: ועיין ב"ר ג. יא), אלא ודאי היה מתחבר לאנשי סדום והיה חבר לאיש משחית, וכל העשיות הכל היה בזכות אברהם לבל.

(אור התורה)

המקבל אורחים האמיתי לא עושה הבחנה בין מלאכים לבני אדם

ויפצר בם מאד ויסרו אליו (ט. א) בעיר לעמבערג היה גר גביר נכבד שביתו שימש כאכסניא לצדיקים שביקרו בעיר. פעם הגיע הרה"ק רבי לייב שרה"ס ז"ע לעיר וביקש מהגביר מקום ללון, אך הלה שלא ידע את אורחו סירב לאכסנו. בנתיים נתפשטה השמועה שצדיק בא לעיר, בא הגביר לרבי לייב לפייסו ולבקש שיבא להתאכסן אצלו כדרכם של כל הצדיקים פתח רבי לייב ואמר: מה בין אברהם אבינו ללוט מדוע מספרים כל כך על הכנסת אורחים של אברהם אבינו כיצד האכיל את המלאכים הרי גם לוט עשה להם משתה יתירה מזו אצל לוט נאמר 'ויפצר בם מאד' מה שאין כן אצל אברהם! אבל ההבדל פשוט, אצל לוט נאמר 'ויבואו המלאכים סדומה' ואילו אצל אברהם נאמר 'וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו' לוט ראה מלאכים ולכן 'ויפצר בם מאד' כי מי אינו מעוניין במלאכים כאורחים, אכן אברהם ראה נודדים עניים, הזקוקים לסעוד את הלב ואף על פי שסבור שהם ערביים רץ לקראתם, הזמינם והכניסם לביתו.

(סדר הדורות החדש)

מי שאין לו יר"ש חשוד על הכל

רק אין יראת אלקים במקום הזה והרגוני (כ. יא) פעם בא לפני הרה"ק רבי משה מקאריסטטוב ז"ע דין ודברים של בעל ואשתו שיצא שם רע על הבעל שאינו מתנהג כראוי רח"ל, בית הדין חייב את הבעל לגרש את אשתו וגם לשלם לה, אמר הרבי שאינו זז משם עד שהבעל יסלק את החוב! טען הלה: הגם שאני מוחזק כירא שמים אבל למה לחשוב אותי כגנב? השיב לעומתו הרבי מטענת אברהם אבינו לאבימלך 'רק אין יראת אלקים במקום הזה והרגוני' אנו רואים שאם אין יראת שמים כבר חשודים על הכל, ואף עלולים להרוג.

(ילקוט מאורי אור)

בעת שמחה לבני ישראל השי"ת הוא בעל השמחה ומשפיע לכולם

וְדַּבֵּר אֶת שְׂרָה פָאָשֶׁר אֶמֶר (כ.א) בִּיאַר הַגֵּה"ק הַמַּהְר"ם שְׁפִירָא מְלֻבְלִין זִ"ע אֵיטָא בַּמִּדְרָשׁ וְדַּבֵּר פִּקֵּד אֶת שְׂרָה הַרְבֵּה עֲקֻרוֹת נִפְקָדוּ אֹז, הַרְבֵּה חֻלָּאִים נִתְרַפְּאוּ, וְהַרְבֵּה שְׂמֵחָה הִיָּה בְּעוֹלָם. הִנֵּה אֲנִי רוֹאִים כְּשֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה שְׂמֵחָה אֵינִי מִדְּקָדִיקִים כֹּל כֵּךְ לְהִזְמִין לְשִׂמְחָתוֹ קְרוֹבִיו וְאוֹהֲבָיו כִּי הַרְבֵּה פַעֲמִים הוּא מְרַבֵּה בְּקֻרְאִים כֹּאֲלוֹ שְׂאִינִם בִּאֲהָבָה עִמּוֹ כֹּל כֵּךְ, וְהִנֵּה הַתְּנַהּגוֹת הָעוֹלָמוֹת לְמַעֲלָה הוּא כְּמוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה עַד 'מִלְכוּתָא דְּרִיקָע' כַּעֲיִן מִלְכוּתָא דְּאַרְעָא' וְהִנֵּה שְׂמֵחַת הַקֶּב"ה הוּא כְּשִׂישֵׁי־יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵיו שְׂמֵחִים, זֶה הוּא שְׂמֵחָתוֹ וְלֹכֵן בַּעַת שְׂאֲבָרָהּ וְשֶׁרָה נִפְקָדוּ וְשִׂמְחָה מִבְּנֵם הַנּוֹלָד לָהֶם לַעַת זְקָנָתָם, אֹז 'כְּבִיכּוֹל' הַקֶּב"ה 'בַּעַל שְׂמֵחָה' וּמִמִּילָא הַשְׁפִּיעַ אֹז שְׂמֵחָה אֶף עַל מִי שְׂאִינוּ מֵאוֹהֲבָיו, וְלֹכֵן נִפְקָדוּ בּוֹ בְּיוֹם גַּם עֲקֻרוֹת הַרְבֵּה מֵאוֹה"ע, זֶה פִּירוּשׁ חֲז"ל 'הָאִי עֲלָמָא כְּבִי הַלּוּלָא דְּמִיָּא' כִּי הַקֶּב"ה מִתְנַהֵּג בְּעוֹלָמוֹ כְּמוֹ בַּהֲלּוּלָא בַּעַת הַחֲתוּנָה שֶׁמִּשְׁפִּיעַ בַּעַל הַשְׂמֵחָה גַּם לִזְרִים וְשְׂאִינִם אוֹהֲבָיו. כֵּן הַקֶּב"ה מְנַהֵּג עוֹלָמוֹ בַּעַת שִׂישׁ שְׂמֵחַת לְאַחַד מִיִּשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵיו שֶׁזֶּה הַקֶּב"ה נִקְרָא בַּעַל שְׂמֵחָה וְעַיִן הוּא מִשְׁפִּיעַ לְכוֹלָם. זֶהוּ 'הַרְבֵּה שְׂמֵחָה הִיָּה בְּעוֹלָם'.

(ספר היובל למהר"ם שפירא)

שמחה היא בעולם אשר יש את 'כח הבחירה'

וְנִתְאַמַּר שְׂרָה יִצְחָק עֲשֶׂה לִי אֱלֹהִים כָּל הַשְּׂמֵחֶי יִצְחָק לִי (כ.א) כְּתָב רַש"י ז"ל בְּשֵׁם הַמִּדְרָשׁ (בַּר"ר ג. יא) 'הַרְבֵּה עֲקֻרוֹת נִפְקָדוּ עִמָּה הַרְבֵּה חֻלָּאִים נִתְרַפְּאוּ בּוֹ בְּיוֹם וְכוּ' וְרַב שְׁחֻק הִיָּה בְּעוֹלָם. וְיֵשׁ לְהַבִּין, וְכִי יֵשׁ לְשִׁמּוֹחַ בְּזֶה שְׁנִתּוּסְפוֹ הַרְבֵּה נִכְרִים עוֹבְדֵי עַז, כִּי רַק אֶחָד הִיָּה אֲבָרָהּ שֶׁהִכִּיר אֶת הָעוֹלָם עוֹבְדֵי עַז הֵי, אֲלֵא הָעֵנִין הוּא, כִּי הַקֶּב"ה רָצָה לְהַעֲמִיד אֶת הַבְּחִירָה עַל תִּלְיָה, הֵינִי שְׁלֵא יִתְבַּטֵּל הַבְּחִירָה, וְיִהְיֶה בֵּיד כָּל אָדָם לְבַחֹר לוֹ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יוֹטֵב בְּעֵינָיו. וּמַעֲתָה אִם תִּפְקֵד שְׂרָה אֲמַנּוּ לְחֹד וּבִאֲפֻן נָסִי חוּץ מִדֶּרֶךְ הַטֶּבַע לַעֲיֵן כָּל, יִיתְכֵּן שֶׁתְּבַטֵּל הַבְּחִירָה, וְכוֹלָם יִרְאוּ שְׂאֲלֵקֵי אֲבָרָהּ אֲמַת, וְהוּא אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד, וְהוּא הַבּוֹרָא וּמְנַהֵג כָּל הָעוֹלָמוֹת. מִה עֲשֶׂה הַקֶּב"ה פִּקֵּד בּוֹ בְּיוֹם גַּם שֶׁאֵר עֲקֻרוֹת, וְהֵם יִתְלוּ שְׂבָא לָהֶם זֹאת מִצַּד אֱלֹהֵיהֶם, וְתִשְׁאָר הַבְּחִירָה בִּידֵם וְיַעֲבֹדוּ לְאַלְהֵיהֶם לְאַשֶׁר יִחַפְצוּ וְיִוֹטְבוּ בְּעֵינֵיהֶם, מִצַּד הַבְּחִירָה. זֶהוּ הָעֵנִין שֶׁל הַשְּׂמֵחָה שְׁלֵא נִתְבַּטְּלָה הַבְּחִירָה. וְסִיִּים רַבִּינוּ מְרִיזִין זִ"ע וְאָמְרוּ: כֵּן הוּא עַל דֶּרֶךְ זֶה נִמִּי בְּעֵינֵי אֲמוּנָה בְּצִדִּיק, הַצִּדִּיק הַקָּטָן נִמִּי יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת מוֹפֵת כְּמוֹ הַצִּדִּיק הַגָּדוֹל וְהָאֲמִתִּי בְּכַדִּי שְׁלֵא יִדְעוּ מִי הוּא הַצִּדִּיק הָאֲמִתִּי כְּדֵי שֶׁכָּל אֶחָד יִבְקֹשׁ וְיִחַפֵּשׁ אַחֵר הַצִּדִּיק הָאֲמִתִּי עַיִן בְּחִירָתוֹ הַחֲפִשִּׁית.

(רבינו הסב"ק מריזין ז"ע)

(רבינו הסב"ק מריזין ז"ע)

נסיון בניגוד לטבע האיש חשוב ונעלה ביותר

וְהָאֱלֹקִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם (כ.א) וְתַמָּה הַגֵּה"ק רַבִּי מֵאִיר שְׁפִירָא זִ"ע וְשָׂאֵל, כִּי לִפְלֵא הוּא, וְכִי רַק אֶת אֲבָרָהּ נִסָּה וְהָלָא נִסְיוֹנוֹ שֶׁל יִצְחָק אֲבִינוּ הִיָּה עוֹד יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה שֶׁל אֲבָרָהּ, שְׁהִרִי הוּא פִּשְׁט צוֹאֵר וְלִשְׁחִיטָה? אֲלֵא יִצְחָק הִיָּה מִמִּידַת הַגְּבוּרָה, לִפְיֶכֶךְ אֵין אֲצִלוֹ דְּבַר הָעֵקֶידָה מִשּׁוּם חִידוּשׁ וְנִסְיוֹן, שֶׁכֵּן זֶהוּ טַבְעוֹ אֲבֵל אֲבָרָהּ שֶׁהִי מִמִּידַת הַחֲסֵד וּבְכָל זֹאת נִיאוֹת לַעֲקוֹד אֶת בְּנוֹ

בניגוד למידתו הטבעית הרי לנסיון גדול יחשב לו הדבר.

הנני - להיות תמיד מוכנים לעשות את מצוות ה'

וַיֹּאמֶר הַנְּנִי (כ.ב) א כְּתָב בְּרַש"י כֵּךְ הִיָּה עֲנִיִּים שֶׁל חֲסִידִים לְשׁוֹן עֲנוּהָ הוּא וְלְשׁוֹן זִימּוֹן. וְכֵן פִּירַשׁ רַש"י בְּפָר' וַיִּשֶׁב וַיֹּאמֶר לוֹ הַנְּנִי, לְשׁוֹן עֲנוּהָ חֲרִיזוֹת. מִי שְׁחֻשֵׁב שְׂאִינוּ מוֹכֵן לְמַצוּהָ הוּא הִיָּפֵךְ מִמִּדַּת עֲנוּהָ וְחֲסִידוֹת שֶׁמִּשְׁמַע שְׂמַצְדוֹ הוּא רֹאִי לְקִיָּים מִצְוֹת ה', אֲבֵל דֶּרֶךְ הַחֲסִידוֹת וְהָעֲנוּהָ הִיָּה שִׂידַע בְּנִפְשׁוֹ כִּי הוּא עֹפֵר וְאֹפֵר וְאֵינוֹ רֹאִי לְכוֹלָם וּמַכֵּל שֶׁכֵּן לַעֲמּוֹד וְלִשְׂרֵת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, אֲלֵא שֶׁכֵּךְ הוּא רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ וְאִם כֵּן תְּמִיד מוֹכֵן וּמוֹזֵמֵן הוּא, זֶהוּ הָעֲנוּהָ הָאֲמִיתִית.

"ויאמר הנני!"

במשנת רבינו רבי שלמה ניו מסאדיגורה ז"ע

קָח נָא אֶת בְּנֶךָ אֶת יִחִידְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ אֶת יִצְחָק (כ.ב) ב אֲנִי אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם אֶת פִּרְשֵׁת הָעֵקֶידָה אֵין הַכוּוּנָה רַק לְזִכּוֹר אֶת זְכוֹת הָעֵקֶידָה אֲלֵא גַם לְלַמּוֹד מִזֶּה לְחִינּוּ לְלַמּוֹד לַעֲנִין קִיּוֹם הַמִּצְוֹת הַיּוֹם יוֹמִית, דְּהֵינּוּ לְשִׁמּוֹעַ תְּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רֹגַע אֶת קוֹל הַגּ הַקּוֹרֵא אֲלֵינוּ מִתּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְלֹמַר תְּמִיד כְּמוֹ אֲבָרָהּ אֲבִינוֹ 'הַנְּנִי', וְצִרְכִּים אֲנִי לְשִׁמּוֹעַ בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה אֶת מִצְוֹתוֹ שֶׁל הַבּוֹב"ה 'קָח נָא' אִם לְאַבְרָהָם אֲבִינוֹ 'קָח נָא אֶת בְּנֶךָ יִחִידְךָ' וְאִם לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי לְקַחַת אֶת אוֹתָהּ הַמִּצְוָה הַיּוֹחֶדֶת, מִלְּבַד כְּמוֹכֵן אֶת הַמִּצְוֹת הַיּוֹם יוֹמִית שֶׁהוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹתָהּ וְלִקְיָמָהּ, וְכֹאשֶׁר שׁוֹמְעִים אֲנִי אֶת מִצְוֹת הַשִּׁי"ת 'קָח נָא' לֹא לְשִׂאֵל שְׂאִלוֹת וְלִהְיוֹת מוֹכְנִים תִּיכָף וּמִיד בְּלִי כָּל דִּיחוּן, אֶף שֶׁל רֹגַע, וְלֹרֶץ וְלִקְיָים בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ וּבְכָל מֵאוֹד.

הַחֲסִידוֹת הִיָּה 'הַנְּנִי' תְּמִידִי לִהְיוֹת תְּמִיד - הַנְּנִי מוֹכֵן וּמוֹזֵמֵן לְהַטִּיב, לְמַעֲשֵׂי צְדָקָה וְחֶסֶד. זֶה שֶׁכְּתוּב אֲצֵל אֲבָרָהּ אֲבִינוֹ עַיִן 'וְהָאֱלֹקִים נִסָּה אֶת אֲבָרָהּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבָרָהּ' מִבְּלִי לְהַגִּיד לוֹ מִה שְׂרֻצָּה מִמֶּנּוּ, וְאַבְרָהָם אָמַר תִּיכָף וַיֹּאמֶר 'הַנְּנִי', הַנְּנִי מוֹכֵן וּמוֹזֵמֵן תְּמִיד לְמַעֲשֵׂה הַטוֹב, וְכֵן כְּשִׁיעֵקֶב סִיפֵר לְרַחֵל לְלֵאלָהּ (ל.א) יֹא אֲמַר אֵלֵי מִלֶּאֶךְ הָאֱלֹקִים בְּחֻלּוֹם יִעֲקֹב וְאָמַר 'הַנְּנִי'. וְלִכְאוּרָה מְדוּעַ סִיפֵר לָהֶן שֶׁהוּא אָמַר 'הַנְּנִי'? אֶךְ הוּא לְמַד אוֹתָן וּלְדוֹרוֹת שְׂצִרְכִּים לִהְיוֹת תְּמִיד מוֹכֵן וּמוֹזֵמֵן לְהַטוֹב לְמַעֲשֵׂה צְדָקָה וְחֶסֶד, וְאֵין לְחִכּוֹת מִמֶּלֶךְ רַק דְּרִישַׁת הַטוֹב וְכֵן גַּם מִהַתּוֹרָה רַק אֶת הַטוֹב וְהַמּוֹעִיל.

הַחֲסִידוֹת הִיָּה הַנְּנִי הַגָּדוֹל, אֲשֶׁר הִתְנַאי מְהֻקֵּם לוֹ הוּא 'אָהַבְתָּ יִשְׂרָאֵל' בְּלִי שׁוּם תְּנַאי וּגְבוּל, לְכָל יִהוּדִי יִהוּדִי בְּאִשְׁרֵי הוּא שֶׁ. כִּי כְּמוֹ שֶׁבְּמַחֲלֵה הַגּוֹף בְּשׁוּם אוֹפֵן אִי אֲפָשֶׁר לְרַפָּא אוֹתָהּ בְּרוּגָז וּבִכְעַס רַק מוֹשִׁיטִים לְחֻלּוֹהָ אֶת הַרְפּוּאוֹת בִּאֲהָבָה וּרְחֻמּוֹת כֵּךְ לֹאֵלֶה הַחֻלּוֹים בְּמַחֲלֵת הַנִּשְׁמָה, אֲלֵא אֲשֶׁר לֹא מְקִיָּיִם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, אֲפָשֶׁר לְרַפָּאוֹת אוֹתָם רַק בִּאֲהָבָה בְּרַחֲמִים, כְּמוֹ שְׂכוּתָב הַרַמְבַּ"ם (הַלְכוֹת מִמְרִים פֶּרֶק ג' ס"ג) שְׂאֵלָה שֶׁנִּתְחַנְּכוּ כְּבֵר עַל בְּרִכֵּי אֵלֶה שְׂלֵא מְקִיָּיִם תּוֹרָה וּמִצְוֹת הֵם בְּבַח' אֲנוּסִים וְיֵשׁ לְהַתְנַהֵּג עִמָּהֶם בְּדִרְכֵי שְׁלוֹם.

(חיי שלמה)

(רבי יעקב מיעוז-טשעכנוב ז"ע)

טעם מדוע צוה אברהם לנעריו לכל יבואו עמו

וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבָקָר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹר וַיָּקַח אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֲצֵי עֵלֶה וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם (כ.ב) א הִנֵּה מִדַּתוֹ שֶׁל אֲבָרָהּ אֲבִינוֹ עַיִן הִתָּה 'עֲנוּהָ' כְּמִ"ש 'וְאֲנִי עֹפֵר וְאֹפֵר' כִּידוּעַ. וְלֹכֵן כְּשֶׁלֶּקַח לַעֲצָמוֹ שְׁנֵי מִשְׁמִשִּׁים שִׁישְׁמֻשׁוֹ אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ - זֶה הִיָּה הַנִּהְגוּת שְׂרָרָה וְגִדּוּלוֹת, כְּמוֹ שֶׁפִּי' רַש"י בַּפ' בְּלֶקַע עַפ' 'וַיִּקֶּם שְׁנֵי נַעֲרָיו עִמּוֹ', מִכָּאֵן לְאַדָּם גָּדוֹל וְכוּ'. וְהִרִי אֵין הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה אֲלֵא עַל מִי שֶׁהוּא דְכָא וְשִׁפְלֵי רוּחַ כְּמִ"ש (וְשַׁע"י ג. טו) 'אֲשַׁכּוּן וְאֵת דְכָא', לֹכֵן כְּשֶׁלֶּקַח אֲעַיִ"ה עִמּוֹ ב' נַעֲרִים לְדֶרֶךְ כְּמִנְהַג

אדם גדול נדמה לו שפגם ח"ו מרת ענותנותו, וירא את המקום 'כביכול' מרחוק, היינו שחשש שח"ו נתרחק מן הקדושה כביכול, שנקרא 'מקום' לכן 'ויאמר אל נעריו שבו לכם' וכו'

(הר"צ ר' אליעזר מבערשט - נכד ה'בני יששכר' - בשם אחיו ה"ר)

ברוך 'המקום'

וַיִּרָא אֶת הַמָּקוֹם מְרֻחָק (כ.ב) ז כְּתָב הַרַה"ק ר' מִשּׁוּלָם זוֹסִיא מְזִינְקוֹב זִ"ע: כִּי לֹא רָאָה שׁוּם אִיזְכוּר שֶׁל הַתִּיבָה 'מָקוֹם' בְּמִקְרָא בְּלִי אוֹת הַפַּעּוּלָה כְּמוֹ 'וַיִּשְׁכֵּב בְּמָקוֹם', וַיִּרָא אֶת הַמָּקוֹם' וְכוּ', עַד שֶׁמִּצָּא כְּתוּב (תְּהִלִּים קל"ב. ה) 'עַד אֲמַצָּא מָקוֹם לָהּ' מִשְׁכְּנוֹת לְאַבְרָם יִעֲקֹב' וְכוּ' אֲבִירָא כִּי אֲבָרָהּ לֹא הִיָּה בִּיכְלָתוֹ לַעֲשׂוֹת מִרְכָּבָה לְשִׁכְנָה, יַעֲן כִּי אֲבִיו הִיָּה תִרְחַ וְהִיָּה רַשֵּׁעַ, רַק יִצְחָק בְּנוֹ אֲתוֹ עִמּוֹ בִּיחָד כְּתִיב 'וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם' הוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקֶּב"ה, אוֹלָם אֲבָרָהּ בְּעַצְמוֹ 'וַיִּרָא אֶת הַמָּקוֹם מְרֻחָק', וַיַּעֲקֹב שְׂאִינוֹ הִיָּה צְדִיק וּבְנִיו הִיוּ גִ"כ צְדִיקִים וְלֹזֶזֶת כְּתִיב 'וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם' שֶׁהִיָּה ה' לְגַד עֵינָיו, וּמִשָּׁה אָמַר לִיתְרוֹ 'וּסוּעִים' אֲנַחְנוּ אֶל הַמָּקוֹם, וְהִשִּׁיב לוֹ 'כִּי אִם אֵל אֶרֶצִי וְאֵל מוֹלֶדְתִּי אֵלֶךְ' כִּי הוּא מְגוּעַ שְׂאִינוֹ טוֹב. וְהִשִּׁיב לוֹ חֲתָנוּ מִשָּׁה 'לִכָּה אֲתָנוּ וְהַטְבְּנוּ לָךְ' הֵינִי שִׁימְתִּיקוֹ אוֹתוֹ.

(שמועות טובות)

לדמו ליצחק כי הוא המיועד להיות ה'קרבן'

אֱלֹהִים יִרְאֶה לוֹ הֵשֶׁה לְעֹלָה בְּנִי (כ.ב) ח הַר"ת שֶׁל אֱלֹקִים יִרְאֶה לוֹ הֵשֶׁה הוּי תִיבַת 'הָאֵיל', הַתּוֹרָה הֵק' מְרַמֶּזֶת בְּזֶה שֶׁהַתְּנוּצָץ רוֹה"ק בְּאַבְרָהָם אֲבִינוֹ וּרְמֵז בְּדַבְּרֵיוֹ לִיצְחָק בְּנוֹ שֶׁ'הָאֵיל' יִהְיֶה לוֹ לְעוֹלָה תַּחְתָּיו.

(רבינו הסב"ק מריזין ז"ע)

יצחק לא יכול היה להקרב כקרבן לאחר שדמעות המלאכים פגעו בעיניו

וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשָּׂם אוֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ (כ.ב) ט אֵיטָא מִדְרַשׁ פְּלִיאָה: "בִּשְׁעַת עֲקִידַת יִצְחָק שָׁחַק אֲבָרָהּ אֲבִינוֹ וּבִכָּה, שָׁחַק עַל עֲקִידָתוֹ וּבִכָּה עַל שְׁחִיתוֹתָיו". וְבִיאַר הַרַה"ק רַבִּי מִשָּׁה מְרַדְכִי מִמֵּאֲקָרֹב זִ"ע הַכוּוּנָה דְּהִנֵּה כְּתוּב עַל יִצְחָק (פ' תולדות כז. א) 'וְתִכְהִין עֵינָיו מִרְאוֹת' וּפִירַשׁ רַש"י 'כְּשֶׁנִּעְקַד עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ וְרָאוּ מִלֵּאכֵי הַשֶּׁרֶת וְהָיוּ בּוֹכִים וַיִּרְדּוּ דְּמַעּוֹתֵיהֶם וּנְפְלוּ עַל עֵינָיו לִפְיֶכֶךְ כְּהוֹ עֵינָיו וְהִנֵּה כְּשֶׁהִבִּיט אֲבָרָהּ בְּעֵינֵי יִצְחָק רָאָה שְׁעֵינָיו נִתְקַלְקְלוּ כְּבֵר שֶׁנַּעֲשֶׂה בַּעַל מוֹם וּפְסוּל לְקָרְבָן, וְלֹזֶה 'שָׁחַק עַל עֲקִידָתוֹ' כִּי הָעֵקֶידָה נַעֲשִׂית בְּלִי שׁוּם פְּסוּל, וְיִבְכָּה עַל שְׁחִיתוֹתָיו כִּי לֹא יִכּוֹל לְהַקְרִיב עוֹלָה תְּמִימָה.

(ליקוט מאורי אור)

מניין ידע אברהם שהאיל שנזדמן לו אינו מעשה השמן?

וְהִנֵּה אֵיל אַחֵר נֶאֱחָז בְּסִבְכָּה בְּקֶרְנָיו... וַיָּקַח אֶת הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ (כ.ב) י' נִשְׂאֵלָה שְׂאֵלָה: הֵיתְכֵן, לְמָה לֹא חֲשַׁשׁ אֲבָרָהּ אֲבִינוֹ שֶׁמָּא אֵיל זֶה מַעֲשֵׂה שֶׁטֶן הוּא, אַחֲרֵי הַמִּשְׁכּוּלִים הַרְבִּים אֲשֶׁר עָמְדוּ לוֹ בְּדֶרֶךְ לְמַנּוּעַ מִמֶּנּוּ אֶת הָאֵיל 'נֶאֱחָז בְּסִבְכָּה בְּקֶרְנָיו' וְהִבִּין כִּי אֵילוֹ הִיָּה זֶה מַעֲשֵׂה שֶׁטֶן לֹא הִיָּה נֶאֱחָז בְּסִבְכָּה בְּקֶרְנָיו כִּי אִם הִיָּה הוֹלֵךְ לוֹ לְמִשְׁרִין.

(רבי מאיר שפירא זצ"ל)

באר בשדה - שטפנשט

ליקוט סגולות לימי השנה מלוקט מפי גאונים קדמונים ומקורות נאמנים מתוך מפעל "סגולות מלכים" ... הלא המה סגולות אשר יסודתם בהררי קודש, והוא כשולחן הערוך לסגולות מסודר לפי ימי החדשי השנה דבר יום ביומו מאוצרותיו של הרב אברהם יעקב סלמון שליט"א רב דקהל שטפנשט

סגולות גפרית מלכים

גפרית ואש מאת ה' מן השמים (יט, כד)

היטב, ותשליכנה במים, ותמצא אש גדולה במים.

(ספר דבק מא"ח)

לשיניים

לרקיבת הטוחנה [היינו השיניים הטוחנות], יקטר בגפרית ומיד ישמע שנבקע דבר בפיו ויתרפא.

(מראה הילדים מערכת ט אות ב)

לטחורים

לטחורים, בשל גפרית בחומץ חזק, ומשח הטחורים ויתרפא.

(מראה הילדים מערכת ט אות ד)

להקאה

קיא חזק מחמת הפסד האיטומכא, תצלח ביצה צליה קלה, ובמקום המלח תתן מעט גפרית אדום ויאכל אותה.

(מראה הילדים מערכת ט אות יב)

להחזיק עצי גפרית (גפרורים) בכיס סגולה ליראת שמים

פעם באו אנשים חסידים להסתופך בצל הרה"ק הרבי ר' משה לייב מסאטוב זצ"ל, והרה"ק היה אז גבר חלש ומוטל במיטה, והשלחן עם הספרים היה אצל המיטה, ושאל את החסידים מה הם רוצים ולמה מבטיים כל כך עלי, ואמרו שרוצים להגיע ליראת שמים, ומסוגל להסתכל בצורת צדיק. אמר להם אם כן הביטו, ועמד ממיטתו במלא קומתו שיוכלו לראותו בכל קומת גופו הקדוש. ואחר כך אמר להם, אם אתם רוצים שתהיו יראי השם אזי תרגילו עצמכם שיהיה לכם תמיד עצי גפרית (שזעזעלעך) בכיסכם, שאם יצטרך בן ישראל להדליק נר תוכלו להנות אותו, והו סגולה ליראת שמים.

(דברי שלום, סטראפוק, עמ' תשנז)

להבריח נמלים

נמלים להבריחם, אגודת אזור, או אבק גופרית שבת מוסר פרק יא. עוד לנמלים שים בחור שלהם אגודת מאנחו' ותטיל עפר של גפרית ויברחו כולם.

רפואה חזיים פרק יב אות קלד

לשיעול

רפואה למחלת השיעול, שתכתוש י' לויט גפרית עם ג' לויט קאנדיל צוקער' לאבק דק קמח, ויאכל מזה בכל בוקר אליבא ריקנא כף קטנה.

(רפאל המלאך אות ש)

לטהר האויר מעיפוש

עיפוש, אמר המחבר כבר נדפס על זה ספר קטן זבח פסח מה"ה המקובל הגדול הרב המנוח מוה"ר פסח זצ"ל מגיד דקהלתינו יצ"ו, וכאן להוציא חלק א"א ואלקט באמרים מה שראיתי בספרים ושקבלתי מרופאים מומחים ומובהקים. טוב לעשן עם גפרית וסוקמינס תמצא באפטיק זה לוכך האויר ותעשן בכל הבית ובשאר מקומות.

(תולדות אדם, סגולות ורפואות)

לשכך גירוד בעור

בגופרית היו משתמשים לשיכוך גירוד בעור, כיצר היו עושים היו נוטלים אבקת גופרית צהובה מערבים אותה עם חמאה עד שנהפכת להיות כעין משחה, ואת זה היו מורחים על הגוף. לפי עדותו של יחיא אקצ"ע שימוש זה הוא בגדר בדיק ומנוסה.

(מזוז מתימן עמ' 101)

סגולה לקדחת

קדחת, קח גפרית ויתן לו לשתות בין טוב, דהיינו שיכתוש הגפרית לעפר דק, ויצבע אותו עם גחלים מאש כתושה כמו הגפרית, ויתן לו לשתות בין טוב כמו זהב קודם בואו, וכן תעשה איזה ימים ויתרפא.

עוד אחרת, קח גפרית ויעשן בפיו אליבא ריקנא, באותו יום שתבוא הקדחת.

(סגולות ישראל מערכת ק)

לשחין

סגולה לשחין, קח גפרית וכתוש אותו היטב דק מאד, וערבוה עם שמן זית בלבד, ומשח ממנו איזה ימים לילה ויום בכפות הידים והרגלים בלבד, ויתרפא.

(רפואה חזיים פרק יב אות רכט)

נר שלא יכבה

ראיתי בספר מלומד המלחמה, שעשה נר שאין הרחוק מכבה אותו, והעשייתו קח שעה בתולה, ועץ רקוב, וגפרית, וכסף חזק, ועשה הרכבה זו, ונר הנעשה באופן זה אין שום רוח שולט בו ולא תכבה אותו, כי אם בחומץ או בשתן, ובחנתיו לעיני המשנה הגדול ראמי" אפשה אשר בחור בי מכל רופאי הארץ להיות לפניו, וגם היטיב בעבורי לאחינו בני ישראל הדורים בארצות האל. והובא קודם בשינוי בשבילי אמונה נתיב הרביעי שביל השלישי, ח"ל שם, אם תקח שעה בתולה, וגפרית ועפר הרקובה שחרקיהו תולעים, ותעשה מהכל נר ותדליקנו, לא יכבה.

(מעשה טוביה יסודי עולם פ"ב אות צה)

לגרב ושחין

לגרב ושחין בין לח בין יבש, הוא חולי מתדבק מאד כשיאכלו בקערה א' או כשישתו יחד, ורפואתו לשתות בכל בקר ביצה א' צליה ובתוכה אבק גפרית שיעור חצי דרהם, ויתמיד בזה. או יאבק הגפרית ויתנהו תוך שמן זית, ויתמיד מאכלו בכל יום פת עם שמן וגפרית כנז', גם יקח גפרית מאובק עם שמן זית וימשח גופו ואח"כ ילך במרחץ ויזיע וירחץ.

(ספר הפעולות לרבי חיים ויטאל עמ' שיא)

להמית הפשפשים

להמית הפשפשים תעשן תחת המטה בגפרית ותכסה היטיב סביבות המטה כדי שלא יצא העשן.

(ספר הפעולות לר"ח ויטאל עמ' שלג)

לצרעת

לנתק קח מעט שמן זית וקח ב' או ג' ראשי שמים ותקלפם וטגנם בשמן עד שישפרו ואח"כ הורידוהו מעל האש והסר השומים וקח מעט גפרית טוב והדק היטיב מאד ושם תוך השמן הנז' בהיותו חם מעט כדי שלא ישרף הגפרית ונענע מעט מעט עד שיהיה כמשיחה א' ממש ירוקה ומשח בו הראש כמה פעמים והוא מסוגל מאד.

(ספר הפעולות לר"ח ויטאל עמ' שלג)

למקום שיש תולעים

סגולה למקום שיש תולעים, יניח שם אגודת אזור או שזרזוק גפרית ויברחו כולם.

(שבת מוסר ס"א)

להוציא אש ממים

סגולה להוציא אש ממים, קח קליפת ביצה ותמלאנה סיד חי וגפרית, וסגור הקליפה

יום מין דנשמתא

הרה"ק רבי שלום מקאמינקא זי"ע

כ' חשוון תרי"ב ומנו"כ בעירו קאמינקא

* נולד בעיר ראווה בשנת תק"ס לאביו הרב ר' יעקב יוסף, מגדולי היחס וביניהם הרבי רבי העשיל מקראקא זי"ע, וכבר מנעוריו ניכרה בו התמדתו העצומה וכשרונותיו המופלאים.

* יחד עם התמדתו, גדלה בקיאותו וחרפותו שכלו בש"ס ופוסקים, עד שבעודו נער רך בשנים יצא לו שם כעילוי ולמזן מופלג והיה נקרא בפי כל "דער ראווער עילוי", הוא בעצמו רשם בכת"י קדשו בסוף מס' נדה של הש"ס שלו ח"ל: "היום בן תשע שנים אנכי, היום סימתי ש"ס" ואח"כ כותב שם בכת"י לפילפול חריף, הדרך על הש"ס. * נישאויו והתקרבותו לחסידות: טרם מלאו לו י"ג שנים נשתדך עם בת הגביר המפורסם רבי נפתלי נתן הירש הידוע בכינוי "הגראף מקרעשוב", אשר היה בעל צדקה מפורסם ומגזע היחס נצר הכלי יקר זצ"ל. בשנותיו הראשונות לאחר חתונתו נסע אל הרה"ק מראפשיץ זי"ע, והחשיבו כרבו המובהק. לאחר פטירת הרה"ק מרופשיץ זי"ע, התחיל לנסוע אל הרה"ק השר שלום מבעלז זי"ע והחשיב את רבו זה כרבו מובהק, וכממלא מקום הרה"ק מרופשיץ זי"ע.

* הגאון הגדול רבי יעקב ארינשטיין זצ"ל בעל ה"ישועות יעקב" אמר עליו, "בארבע פניות מוחזו מונחת כל התורה כולה! בפניה אחת ש"ס בבלי וירושלמי, בפניה שניה כל ספרי הפוסקים, בפניה השלישית כל ספרי קבלה, בפניה רביעית כל מדרשי חז"ל וספרי אגדה, ובאמצע המוח נמצאת נקודת יראת שמים שמאירה ומזהירה על כל הפניות".

* בסוף ספר "אך פרי תבואה" מהרה"ק ר' צבי הירש מליסקא זי"ע אנו מוצאים הספד שנשא עליו ועל מרן רבי שלום יוסף זי"ע בן רבינו מרח"ץ זי"ע, ח"ל בין השאר: "הנהגה הני תרי שלום זצוק"ל היו צדיקים גמורים ונפטרם בלידתו, א"כ וודאי יש עליהם לבכות בלא שום התעוררות, ואמרת עליהם בדרך מליצה: שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו, דהנה אותם הב' צדיקים אחד היה בנגלה ואחד היה בנסתר, והוה לרחוק ולקרוב, אחד היה קרוב להשגתו ואחד היה רחוק מהשגה, אמר ה' ורפאתיו, זה וודאי היה מטעם רפואה, כמו שמבואר בוזה"ק דמיתת צדיקים הוא כמו שמקיץ דם לחולה, כן ג"כ אם ישראל אינם ח"ו בבריאת הנפש כהונן נוטלים מהם את הצדיק והוא רפואה לכל הגוף, ולפעמים צריך להקיץ בשני ידים, זה היה ג"כ עכשיו אצלנו רח"ל".

(נר ישראל ח"ד)

* נסיעתו להיכל הק' ברח"ץ: ע"ד נסיעת הרה"ק רבי שלום מקאמינקא להיכל הסבא קדישא בסאדיגורא מסופר: הראשון מבין צדיקי גאליציה שנסעו לקבל פני הסבא קדישא מרח"ץ בהגיעו להשתקע בסאדיגורא, היה הרה"ק רבי שלום מקאמינקא תלמיד הרה"ק רבי שלום מבעלזא והרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב, פעם בעת התוועדות הצדיקים, ה"ה הרה"ק רבי שלום מקאמינקא והרה"ק רבי אליעזר מזד"קוב והרה"ק רבי חיים מצאנז בחצר הרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב, שהתאספו לרגל הילולתו של הרה"ק רבי מענדל מרימנוב החל ביי"ט, נתגלגלה אז שיהיה ביניהם אודות צדיקי הדור, נענה הרה"ק רבי שלום מקאמינקא אחרי שזו זמן לא כביר ביקר אצל הסבא קדישא בסאדיגורא ואמר, גבורות רואים בבעלזא, עבדות ה' רואים כאן אצל הצדיק מרימנוב, דברי נביאות שופעים אצל הרה"ק רבי מאיר מפרומשלאן, אבל "המקור" המעיין המציא לכל המדרגות הוא הסבא קדישא מרח"ץ, ועליו קאי דברי הוזהר המשוה את הצדיק לבחינת שבת אשר מהאי יומא מתברכין כל שינא יומין עילאין, כי ממנו יוצא שפע הקדושה וממנו יונקים כל הצדיקים הנקראים לגביו בני הנביאים, נענה הרה"ק מצאנז ואמר הלא אין רואים אצלו עבודה כזו כמו אצל הצדיק מפה הרבי רבי הירש, או ממשלה על כוחות הטבע כמו אצל הצדיק מבעלזא, ענה לו הרה"ק רבי אליעזר מזד"קוב ואמר, ענינים נשגבים ומדרגות נעלות אי אפשר לראות או לשמוע, דבר זה צריכים להרגיש, וכמובן שלזה צריכים חוש הרגשה [א שטארק ענפיהל], ועוד הוסיף הרה"ק רבי שלום מקאמינקא ואמר הצדיק הדור האמיתי הוא כלל הכולל, והוסיף לדבר גדולות ונוראות מדרה"ק מרח"ץ כאשר ראה והרגיש בהיותו אצלו, עד שבאותו מעמד החליט הרה"ק מצאנז לנסוע בעצמו אל הסבא קדישא מרח"ץ.

* כשחזר הרה"ק מקאמינקא לרבו הרה"ק מבעלזא, שאלו אודות הרה"ק מרח"ץ, והשיב שהוא נתפעל מכל מה שראה, אך דבר אחד אינו יכול להבין, שמסתובבים אצלו גם אנשים ריקים, אמר לו רבו הרה"ק מבעלזא: "אצלו אין זה חסרון", ופרש לפי"ז פסוק בתהלים (קכב) והמשים עקלקלולם וילכים ד' את פועלי האון שלום על ישראל, שהכוונה הוא שהצדיקים השלימים המיישרים כל העקמומיות, וילכים ה' אליהם גם את הפועלי און ובכל זאת שלום על ישראל' שאינו מזהם להם מאומה רק אדרבה הם מחזירין אותם למוטב, וסיים הרה"ק מקאמינקא "שלום על ישראל" דבר זה אמר שלום - הרה"ק השר שלום מבעלזא - על ישראל - ה"ה רבינו מרח"ץ זי"ע.

(נר ישראל ח"ד עמ' קנז)

באר בשדה - שטפנשט

לקבלת הגליון 'באר בשדה' הו"ל בס"ד מדי שבת בשבתו אפשר ליצור קשר במייל: 7172759@gmail.com

ימים מקדם

פרשת וירא שבת פרידה מקהילת פיאטרא ניאמץ

שאנו מותירים כאן בעירנו? כמה פריטי יודאיקה אספנו? כמה כבוד רכשנו? בסיכום כשלושים שנות רבנותו ובסיכום כמה שנות רבנות אבותיו פה בפיאטרא.

התשובה אחת וברורה: אין כול בבית! מכל חפצי הזמן, מכל תענוגות שעה - כלום. לא כסף, לא כבוד, לא יוקרה, כי אם אסוך שמן של תורה, שמן של טהרה, כי נר מצוה ותורה אור.

קולו של הרב טוביאס הדהד בחלל בית הכנסת ההומה מכל בני העיר הנרגשים.

והרב טוביאס המשיך ופנה בקריאה לבני הקהילה הנותרים בגלות.

מהרו שאלו כלים מאת הקב"ה, כדי שיהיה במה לצקת את הירושה הרוחנית הגדולה, שלא תלך אף טיפה לאיבוד חלילה. בקשו מאת בורא העולם את כוחות הגוף והנפש ואת הכשרונות, כי יש צורך בכלים בכדי לזכות בברכה. מהרו שאלו כלים כדי שלא יפסק השמן ולא יכבה נרכם לעולם ועד.

מובטחים אנו שקרוב ה' לכל קוראיו, אשר יקראו באמת. חזקה על תפילה אמיתית היוצאת מעומק הלב, שאינה חוזרת ריקם. בעזרת ה' נאצור בתוכנו את אותה מורשת הרוחנית שאנו מותירים כאן. נאגור את השמן, ננצור את השלהבת ונמשיך לשאת את הלפיד עד שאור חדש על ציון יאיר ונזכה כולנו במהרה לאורו, אמין.

בבית? ותאמר: אין לשפחתך כול בבית, כי אם אסוך שמן.

בקולו ההולך וגובר דרש מרן זצ"ל בהקשר לקהילה שלו ולפרידה ממנה כדברי סיכום על שושלת אבותיו שכינהו ברבנות פיאטרא ניאמץ בחבל מולדובא היא ה'רגאט' שברומניה מזה כמאה שנות תורה והוראה חסד וחסידות, מה יש לך בבית? רעם בקולו, מהי הירושה הגשמית

פרשת וירא שנת תשכ"ד היתה השבת האחרונה שמרן הגה"צ מוהר"ש טוביאס זצ"ל אבד"ק פיאטרא ניאמץ שבת במחיצת בני קהילתו ברומניה בטרם עלתו לארץ הקודש.

'גריבאלי-שול', בית הכנסת המרכזי שבפיאטרא ניאמץ כבר חרב. התפילות התנהלו ב'קלאזל'. אותה שבת התאספו כל יהודי העיר, להתענג בפעם האחרונה מתפילותיו המעוררות של רבם הגדול והבלתי נשכח.

בין תפילות השחר לקריאת התורה לפני אתה הראת עליה הרב זצ"ל עטוף טלית, אל פני ארון הקודש לשאת את מילות הפרידה מקהילתו הכל - כך אהובה.

שנים של דאיה רוחנית, רוחשות להט קנאיי ושופעות חמלה וחנינה. תקופה רבת - הוד באה לסיומה. שעת נעילה... יציאת צדיק מן העיר כמוה כיציאת נשמה. בית הכנסת גדוש התרגשות, את המתח ניתן היה למשש בקצות האצבעות. הקהל דרוך למוצא פיו, נשמר לא להחמיץ אף הגה. בקול חלוש, מתחיל הרב זצ"ל לגולל את סיפורה של אותה אלמנה בודדה מהפטרת השבוע. אשה אחת מבני הנביאים והנושה בא לקחת את שני ילדיה הפעוטות לו לעבדים. והקול הולך וגובר, המילים הולכות ומתעצמות, ויאמר אליה אעשה לך? הגידי לי, מה יש לך

בית המדרש 'בעש"ט שוהל' בפיאטרא ניאמץ רומניה

פנים בית הכנסת ה'בעש"ט שוהל' העשוי כולו מעץ

הדרשה שנשא בארץ הקודש

בארכיון כתבי הרב זצ"ל מצאנו דרשה דומה אותה נשא בהספד על אחד ממכריו ואנו מצרפים אותה כאן.

ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך ירא את ד' והנושה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים, ואמר אליה אלישע הגידי לי מה יש לך בבית, ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן (מלכים ב פרק ד).

וכבר ביארתי שדבר גדול דיבר הנביא ע"ה, והוא שאל את אשה חשובה וגדולה זו בלשון מליצי בשפת פרחים בלשון שת"ח הדומין למלאכי השרת משתמשין בו. ידוע המעשה מדון יצחק אברבנאל שהיה שר הפיננסים של ספרד ז"ל.

פעם אחת שאל אותו המלך סכום עושרו, והוא השיב

שיש לו נגיד סכום של חמישים אלף דינרים, ונתרגז המלך מאד באמרו, לא, אני יודע שיש לך פי עשרת מונים יותר. והלך האברבנאל הביתה והביא למלך את פנקסו של חשבון הצדקות מה שתרם לת"ת לישיבות לכוללים לבנין מקוואות ובתי כנסיות וכדומה, והראה לו שהסכום של הצדקות שלו עולה אצלו חמישים אלף דינרים בדיוק, והסביר לו שר הפיננסים של ספרד רבי

יצחק אברבנאל ז"ל שרק סכום הצדקות הוא מגדיר כסוף וכרכוש שלו, ושאר הכסף הנשאר לו הרי לא במותו יקח הכל, ומי יודע מה ילד יום, ואז שככה חמת המלך הזועף.

בסגנון זה מבאר אנוכי את פשט הכתוב, שהנביא אלישע ממלא מקומו של אליהו ז"ל שאל את אשת הנביא עובדיה ע"ה הגידי לי מה יש לך בבית! מה נשאר אצלך רכוש המוגדר כרכוש שלך באמת, וע"ז בחכמה רבה השיבה האשה החשובה האלמנה של עובדיה הנביא, אין לשפחתך כל בבית, אם בעלי מת, אם האב של בני מת טרם הוביל אותו מתחת לחופה, טרם רויינו תענוג ונחת מבנינו בבת עינינו, הרי אין לשפחתך כל בבית. לא נותר לי מאומה מכל הטורח ומכל העמל שעמלתי תחת השמש. אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן - טוב שם טוב משמן טוב, רק השם טוב שהשאיר בעלי, שהוא היה איש יר"ש, שומר שבת וכשרות, איש יודע ספר, מוקיר ומחבב רבנים ונושא דגל התורה וכולי וכולי, רק השם הטוב שהשאיר נשאר לי מכל עמלי.

הטלגונדולה בהרי הקרפטים ברומניה

לרגל מסע ההילולא דשטפנשט ברומניה שיערך בעוד כחודש ימים אנו מביאים מראות מה'טלגונדולה' הרכבל המתנשא להרי הקרפטים בו נבקר ונפגש עין בעין עם מחזות הקודש בהם דרכה כף רגלו של 'מרנא הבעש"ט הקדוש זיע"א בעת התבודדותו בשבע שנות ההסתר בהרי הצ'כלאו והקרפטים

הטלגונדולה מעל בתי העיר פיאטרא ניאמץ כשברקע נראים הרי הקרפטים והצ'כלאו

מרן הגה"צ מוהר"ש טוביאס זצ"ל אבד"ק פיאטרא ניאמץ נואם בהתרגשות על מדרשות ארון הקודש ה'בעש"ט שוהל' בעת שבני הקהילה ערכו לו מעמד קבלת פנים לעת שחזר לעירו פיאטרא ניאמץ

פנים בית הכנסת 'לייפציקער שוהל'

חזית בית הכנסת 'לייפציקער שוהל' הסמוך ל'בעש"ט שוהל' בפיאטרא ניאמץ

מסע הקודש והישועות רומניה אוקראינה

לקראת יום הילולת הצדיק הראשון משטפנסט
רבי מנחם נחום זי"ע בעיר יאס - רומניה

יום חמישי י"ד כסלו תשפ"ו 4/12/2025

3 מסלולים לבחירתכם:
כל הטיסות הלך חזור מיאס-רומניה

7 ימים | המסלול המלא | רומניה אוקראינה

המראה: יום שלישי • י"ב כסלו תשפ"ו
9:30 • 02.12.25
חזרה: יום שלישי • י"ט כסלו תשפ"ו
בשעה 5:00 בבוקר • 09.12.25

5 ימים | מסלול בינוני | אוקראינה

המראה: יום חמישי • י"ד כסלו תשפ"ו
9:30 • 04.12.25
חזרה: יום שלישי • י"ט כסלו תשפ"ו
בשעה 5:00 בבוקר • 09.12.25

2 ימים | מסלול קצר | רומניה

המראה: יום שלישי • י"ב כסלו תשפ"ו
9:30 • 02.12.25
חזרה: יום חמישי • י"ד כסלו תשפ"ו
בשעה 5:45 בבוקר • 04.12.25

תחנות מסע הקודש:

הילולת הצדיק משטפנסט ביאס

- רבי נחמן מברסלב באומן
- קבר חתן כלה ביאס
- סיור היסטורי בבית העלמין העתיק פאקוראר ביאס
- ביקור בקברי גאוני וקדושי יאס, נרצחי הפוגרום, וקברי האחים הקדושים

- הבעל שם טוב הקדוש במעז'בוז'
- **הילולת ר' ברוך ממעז'בוז' נכד הבעל שם טוב**
- הסבא קדישא מרוזין
- **הילולת המגיד הגדול ממעזריטש**
- רבי זושא מאניפולי
- רבי לוי יצחק מברדיטשוב

מעמד ההדלקה בליל ההילולא

בו ישרפו את הצרות והקויטלאך כמנהג בעל ההילולא

האנן רבי נתן לרמן שליט"א

רבי מנחם נחום זי"ע

שמואל הרבני

השתתפות במעמד המרכזי "גזירת בית דין" לישועות בניקל

ארוחות עשירות ומפנקות לאורך כל המסע

לינה במלונות מפארים בכל יעד

אוטובוסים מרווחים ומאובזרים לחוויה מושלמת

הזדרזו להבטיח את מקומכם!

מספר המקומות מוגבל

"אצלי אפשר לפעול ישועות בניקל"

קר הבטיח הצדיק בצוואתו:

להרשמה ולקבלת פרטים נוספים:

03-5790303

